

(ПРп, p. 215). *Fetele stau la ele, toate într-o singură cameră.* (PDp, p. 249) *Я сидел у себя в комнате перед письменным столом...* (ТСс, p. 174). *Mă aflam în odaia mea la masa de scris* (ТПі, p. 198). *Возле Бобелины у самого окна, висела клетка...* (ГС, p. 441). *Lângă Bobelina, chiar lângă fereastră, atârna o colivie...* (GSm, p. 82). *На стене висели два портрета, писанные в Париже м-ме Ледрун* (ПРп, p. 215). *Pe pereți atârneau două portrete pictate la Paris de madame Lebrun* (PDp, p. 251).

După cum atestă traducerile, semnificația pozițională nu se oglindește, de regulă, în conținutul echivalentelor românești, cu excepția verbului *висеть* „a fi atârnat“.

Verbele *лежать, стоять, сидеть* și *висеть* prin valorile lor poziționale formează un microsistem în cadrul categoriei generale a verbului rus¹, pe cînd echivalentele lor românești reprezintă unități lexicale izolate, imposibil de grupat laolaltă din lipsă de note comune².

Pe lângă valoarea fundamentală pozițională, aceste verbe rusești pot exprima suplimentar ideea de existență, cu desemnarea poziției în care sînt dispuse obiectele în spațiu — orizontal, vertical, așezat și suspendat³.

Pentru a reprezenta grafic cele de mai sus, se poate recurge la următoarea notație:

P_1 pentru poziția orizontală.

P_2 pentru poziția verticală.

P_3 pentru poziția așezat.

P_4 pentru poziția suspendat.

E pentru desemnarea ideii de existență.

În acest caz, semantica verbelor poziționale, în limitele valorilor stabilite, ar putea fi reprezentată astfel:

лежать = $P_1 + E$

стоять = $P_2 + E$

сидеть = $P_3 + E$

висеть = $P_4 + E$

De aici rezultă că verbele poziționale rusești au o structură semantică mai complexă decît echivalentele lor românești, al căror conținut este axat pe ideea de existență (constituentul E).

Pentru reliefarea în comunicare a diferitelor poziții în care se găsesc obiectele, limba română folosește, în mod obișnuit, mijloace lexicale perifrastice. Să se compare:

¹ Termenul de *verbe poziționale* a fost folosit pentru prima dată de noi în *Cursul de corespondență comercială în limba rusă*, București, 1965, p. 114 și urm.

² Raporturile dintre verbele poziționale din limba rusă și echivalentele lor din limba franceză au fost amănunțit analizate de V. G. Gak, *Беседы о французском слове*, Moscova, 1966, p. 166—184. Vezi și recenzia lui S. Vaimberg, în *Rsl.*, XIV, 1967 p. 515—517.

³ Cf. explicarea sensurilor principale la S. I. Ožegov, *Словарь русского языка*, Moscova, 1953: *лежать*: находиться всем телом на чем-н..., в горизонтальном положении, p. 281; *стоять*: находиться в вертикальном положении, будучи неподвижным, p. 713; *сидеть*: находиться в положении, при котором туловище опирается на что-н. нижней своей частью, p. 660; *висеть*: находиться в вертикальном положении без опоры, на весу, p. 68.